

Sygn. akt: II AKa 559/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2019 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Mirosław Ziaja
Sędziowie	SSA Małgorzata Niementowska (spr.) SSA Karina Maksym
Protokolant	Iwona Olszówka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Sosnowiec-Południe w Sosnowcu Jarosława Hofmana

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2019 r. sprawy

1) **R. C., syna A. i D., ur. (...) w R.,**

oskarżonego z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

2) **Ł.G., syna S. i T., ur. (...) w C.,**

oskarżonego z art. 280 § 2 k.k.,

na skutek apelacji obrońców i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 12 sierpnia 2019 roku, sygn. akt XXI K 34/19

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że podwyższa orzeczone wobec oskarżonych kary pozbawienia wolności odpowiednio, co do oskarżonego R. C. do 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy, a co do oskarżonego Ł. G. do 4 (czterech) lat;

2. uchyla orzeczenia zawarte w punktach 2 i 3 zaskarżonego wyroku i w to miejsce na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonym na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie odpowiednio wobec oskarżonego R. C. od dnia 7 września 2018 r., godz. 12.00 do dnia 27 grudnia 2018 r., godz. 12.00 oraz od dnia 24 stycznia 2019 r., godz. 12.00 do dnia 12 grudnia 2019 r., a wobec oskarżonego Ł.G. od dnia 7 października 2018 r., godz. 8.30 do dnia 12 grudnia 2019 r.;

3. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

4. zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Katowicach) na rzecz adwokata M. D. (1)- Kancelaria Adwokacka w S. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23 % VAT, tytułem obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu R. C. w postępowaniu odwoławczym;

5. zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Katowicach) na rzecz adwokata M. J.- Kancelaria Adwokacka w S. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23 % VAT, tytułem obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu Ł.G. w postępowaniu odwoławczym;

6. zwalnia oskarżonych R. C. i Ł.G. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSA Karina Maksym SSA Mirosław Ziaja SSA Małgorzata Niementowska

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 559/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 12 sierpnia 2019 roku, sygnatura: XXIK34/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść X na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
X	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,	

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
X	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

X	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Obrońca oskarżonego R. C. zarzut obraży przepisów postępowania mogących mieć wpływ na treść wyroku, a to art.4 k.p.k. w zw z art.7 k.p.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>-argumenty podniesione w apelacji obrońcy okazały się niezasadne, a środek zaskarżenia miał polemiczny charakter w kwestii dokonanej przez sąd I instancji oceny materiału dowodowego;</p> <p>- apelacja obrońcy wskazując na naruszenia przepisów art. 7 w zw z art. 4 k.p.k. w istocie kwestionowała ocenę tzw. dowodów osobowych, a tym samym zasadność poczynionych przez sąd ustaleń faktycznych, kwestionowanych w odrębnym punkcie apelacji,</p> <p>- sąd I instancji przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób wyczerpujący, gromadząc dowody, mogące mieć znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, o których istnieniu powziął informację;</p> <p>- przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art.7 k.p.k. zawsze wtedy, gdy stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego i znalazło to odzwierciedlenie w uzasadnieniu wyroku;</p> <p>- ocena dowodów dokonana przez sąd meriti nie wykazuje błędów natury faktycznej (niezgodności z treścią dowodu, pominięcia pewnych dowodów) lub logicznej (błędności rozumowania i wnioskowania) i nie jest sprzeczna z doświadczeniem życiowym lub wskazaniami wiedzy;</p>	

-sąd ustalając stan faktyczny miał na uwadze nie tylko dowody obciążające oskarżonego, ale całokształt materiału dowodowego, którego wydzwięk poddał analizie, a tym samym nie sposób zarzucać sądowi naruszenia art. 7 k.p.k., skoro ferując wyrok miał on na uwadze wszystkie okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego;

-przepis art. 4 k.p.k. formułuje adresowaną do organów postępowania karnego zasadę obiektywizmu. Wskazany przepis zawiera ogólną zasadę postępowania, nie nakazuje zaś ani nie zakazuje sądowi konkretnego sposobu procedowania. Wykazanie, że w toku postępowania doszło do naruszenia zasady obiektywizmu wymaga wskazania uchybień konkretnych przepisów służących realizacji tej zasady. Tego skarżący nie uczynił.

Wniosek

Obrońca oskarżonego R. C.

o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o zmianę kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu na wykroczenie z art.119 k. w oraz zmianę orzeczonej wobec oskarżonego kary

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

- słusznie sąd odmówił dania wiary wyjaśnieniom oskarżonego R. C. w znacznej części albowiem sprzeczne są one nie tylko z zeznaniami pokrzywdzonego J.

M. i H. K. z postępowania przygotowawczego ale także z wyjaśnieniami oskarżonego Ł. G., w których ten ostatni podawał, że :

1.do zdarzenia doszło w środkowej części pasażu na dworcu PKP w S.,

2.miała miejsce awantura pomiędzy pokrzywdzonym a oskarżonym R. C. na tle odmowy pożyczania pieniędzy oskarżonemu,

3.R. C. dokonał zaboru pieniędzy pokrzywdzonemu, którymi podzielił się z nim,

3.oskarżony Ł.G. swoją osobą zasłaniał zdarzenie ciałem aby nie zarejestrowała go kamera,

-prawidłowo sąd ocenił zeznania pokrzywdzonego J. M. i H. K. z postępowania przygotowawczego jako rzeczowe, spójne, wiarygodne, a nadto zbieżne ze sobą i częściowo z wyjaśnieniami oskarżonego Ł.G.. Przy ocenie tych dowodów nie pominął sąd zeznań świadków M. K. (1), M. D. (2), I. G. oraz wydruków z rachunku bankowego J. M., które to dowody w sposób bardzo szczegółowy omówił w uzasadnieniu, oceniając je jako wiarygodne,

- słusznie sąd odmówił dania wiary zeznaniom świadka H. K. złożonym przed sądem albowiem wersja przedstawiona przez świadka w świetle wcześniejszych jego zeznań, zeznań pokrzywdzonego, świadków M. Ż., M. K. (2), I. G. oraz opinii biegłego psychologa A. S. nie zasługiwała na danie jej wiary.

3.2.

Zarzut 2 i 3 dotyczący błędów w ustaleniach faktycznych

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>- kluczowe znaczenia dla rozstrzygnięcia o winie, bądź jej braku po stronie oskarżonego miała wnikliwa analiza zeznań pokrzywdzonego J. M. i H. K. zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i sądowym;</p> <p>- istotne znaczenie dla poczynienia ustaleń faktycznych miały również dowody z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, którzy wprawdzie nie znali przebiegu zdarzenia niemniej wskazywali na okoliczności poboczne, które łącznie składają się na obraz inkryminowanego zdarzenia - M. K. (1), M. D. (2), I. G., M. Ż., M. K. (2) oraz wydruków z rachunku bankowego;</p> <p>- w świetle zgromadzonego i prawidłowo ocenionego materiału dowodowego bezspornym jest, że oskarżony R. C. działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym Ł.G. dopuścił się zarzucanego mu czynu. I tak:</p> <p>1.w dniu zdarzenia w pasażu kolejowym dworca PKP w S. R. C. i Ł. G. podeszli do pokrzywdzonego i towarzyszącego mu H. K.;</p> <p>2.R. C. uderzył pokrzywdzonego pięścią w głowę, a gdy ten zachwiał się i wykonał ruch jakby przykleknął przystawił do szyi pokrzywdzonego nóż i wyciągnął z kieszeni jego koszuli 1500 zł;</p> <p>3.Ł.G. stał obok pokrzywdzonego i R. C. i zasłaniał swoim ciałem zdarzenie przed rejestracją kamer;</p>	

(powyższe w oczywisty sposób wynika z prawidłowo ocenionych zeznań pokrzywdzonego, świadka H. K. z postępowania przygotowawczego i częściowo z wyjaśnień Ł. G. z postępowania przygotowawczego- ten zaprzeczał jedynie użyciu noża- oraz częściowo z wyjaśnień R. C., który przyznał, że fakt pożyczania pieniędzy od pokrzywdzonego w dniu 29.08.2018 roku miał miejsce ale bez użycia noża, a pośrednio z wydruków z konta bankowego J. M.).

-pokrzywdzony wraz z H. K. udali się na I Komisariat Policji w S. zgłaszając o dokonaniu zaboru pieniędzy i użyciu noża;

(powyższe w oczywisty sposób wynika z prawidłowo ocenionych zeznań pokrzywdzonego, świadka H. K. z postępowania przygotowawczego i zeznań świadka M. K. (2)).

4.w dniu 07 września 2018 roku pokrzywdzony zauważył sprawcę zdarzenia w osobie R. C. i o tym fakcie bezzwłocznie informuje funkcjonariuszy policji, dochodzi do zatrzymania R. C.;

(powyższe w oczywisty sposób wynika z prawidłowo ocenionych zeznań pokrzywdzonego oraz zeznań M. K. (1) i M. D. (2)).

Wniosek

o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o zmianę kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu na wykroczenie z art.119 k.w oraz zmianę orzeczonej wobec oskarżonego kary

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
wniosek niezasadny z przyczyn omówionych zarówno w punkcie 3.1 jak i w punkcie 3.2		
3-3.	<p>Obrońca oskarżonego Ł.G.</p> <p>zarzut I obrazy przepisów postępowania mogących mieć wpływ na treść wyroku, a to art.4 k.p.k. ,z art.7 k.p.k.5§1 k.p.k.92k.p.k.410 k.p.k</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>-argumenty podniesione w apelacji obrońcy okazały się niezasadne, a środek zaskarżenia miał polemiczny charakter w kwestii dokonanej przez sąd I instancji oceny materiału dowodowego;;</p> <p>- apelacja obrońcy wskazując na naruszenia przepisów art. 7k.p.k., art. 4 k.p.k.,5 k.p.k. w istocie kwestionowała ocenę tzw. dowodów osobowych, a tym samym zasadność poczynionych przez sąd ustaleń faktycznych, kwestionowanych w odrębnym punkcie apelacji.</p> <p>- że sąd I instancji przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób wyczerpujący, gromadząc dowody, mogące mieć znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, o których istnieniu powziął informację;</p> <p>- przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art.7 k.p.k. zawsze</p>		

wtedy, gdy stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego i znalazło to odzwierciedlenie w uzasadnieniu wyroku;

- ocena dowodów dokonana przez sąd meriti nie wykazuje błędów natury faktycznej (niezgodności z treścią dowodu, pominięcia pewnych dowodów) lub logicznej (błędności rozumowania i wnioskowania) i nie jest sprzeczna z doświadczeniem życiowym lub wskazaniami wiedzy;

-sąd ustalając stan faktyczny miał na uwadze nie tylko dowody obciążające oskarżonego, ale całokształt materiału dowodowego, którego wydzwięk poddał analizie, a tym samym nie sposób zarzucać sądowi naruszenia art. 7 k.p.k., skoro ferując wyrok miał on na uwadze wszystkie okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego;

-przepis art. 4 k.p.k. formułuje adresowaną do organów postępowania karnego zasadę obiektywizmu. Wskazany przepis zawiera ogólną zasadę postępowania, nie nakazuje zaś ani nie zakazuje sądowi konkretnego sposobu procedowania. Wykazanie, że w toku postępowania doszło do naruszenia zasady obiektywizmu wymaga wskazania uchybień konkretnych przepisów służących realizacji tej zasady. Tego skarżący nie uczynił.

-zarzut naruszenia art.5 §2 k.p.k, byłyby zasadny tylko wówczas, gdyby w sprawie powstały nieusuwalne wątpliwości. Zasadą jest, że na korzyść oskarżonego tłumaczy się jedynie nieusuwalne

wątpliwości. Pierwszym, zatem etapem powinno być podjęcie próby ich wyeliminowania w sposób zgodny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, w oparciu o zebrany w sprawie materiał procesowy. Dopiero w dalszej kolejności, gdyby zabieg tego rodzaju okazał się nieskuteczny, można wyjaśnić je na korzyść oskarżonego. W opisanym kontekście należy zauważyć, iż wątpliwości piętzone w apelacji, zostały oparte na poddaniu w wątpliwość zeznań pokrzywdzonego i świadka H. K. z postępowania przygotowawczego. Ich ocena dokonana przez sąd I instancji, co wskazano wyżej została zaaprobowana przez sąd odwoławczy. W tym stanie rzeczy należy zauważyć, iż wskazane przez skarżącego w apelacji wątpliwości, zostały wyjaśnione przez sąd a quo, który nie sięgnął po zasadę in dubio pro reo, bowiem w oparciu o zeznania pokrzywdzonego i pozostałych świadków, wyjaśnienia oskarżonego i R. C. w części, w której dał im wiarę, dokumenty załączone do akt sprawy zbudował logiczny obraz zdarzeń z udziałem Ł. G.. W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy nie miał żadnych wątpliwości, co do sprawstwa oskarżonego, dlatego też nie można mówić o obrazie wskazanego przepisu.

-podstawę orzeczenia stanowił całokształt okoliczności oraz dowodów przeprowadzonych i ujawnionych w toku rozprawy głównej. Zatem wbrew zarzutom obrońcy oskarżonego sąd I instancji nie dopuścił się naruszenia art.410 k.p.k. a tym bardziej art. 92 k.p.k. Zarzut taki byłby zasadny w przypadku, gdyby sąd opierał się w sprawie na materiale

<p>dowodowym, który nie został ujawniony bądź orzekał w oparciu jedynie o część ujawnionego materiału dowodowego czego w niniejszej sprawie podczas kontroli instancyjnej nie stwierdzono.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie sprawy i przekazanie do ponownego rozpoznania względnie orzeczenie łagodniejszej kary pozbawienia wolności</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>-słusznie sąd odmówił dania wiary wyjaśnieniom oskarżonego Ł. G., z postępowania sądowego, że nie dokonał rozboju wspólnie z R. C. na osobie J. M., a pieniądze w kwocie 200 złotych dostał od R. C. po tym jak spotkali pokrzywdzonego i H. K. za barem (...). Wersja ta jest nie tylko sprzeczna z wyjaśnieniami oskarżonego z postępowania przygotowawczego, że :</p> <p>1.do zdarzenia doszło w środkowej części pasażu na dworcu PKP w S.,</p> <p>2.miała miejsce awantura pomiędzy pokrzywdzonym a oskarżonym R. C. na tle odmowy pożyczania pieniędzy oskarżonemu,</p> <p>3.R. C. dokonał zaboru pieniędzy pokrzywdzonemu, którymi podzielił się z nim,</p> <p>4.oskarżony swoją osobą zasłaniał zdarzenie ciałem aby nie zarejestrowała go kamera,</p>		

ale również z zeznaniami J. M. i H. K. z postępowania przygotowawczego.

-prawidłowo sąd ocenił zeznania pokrzywdzonego J. M. i H. K. z postępowania przygotowawczego jako rzeczowe, spójne, wiarygodne, a nadto zbieżne ze sobą i częściowo z wyjaśnieniami oskarżonego Ł.G. Przy ocenie tych dowodów nie pominął sąd zeznań świadków M. K. (1), M. D. (2), I. G. oraz wydruków z rachunku bankowego J. M., które to dowody w sposób bardzo szczegółowy omówił w uzasadnieniu, oceniając je jako wiarygodne,

- słusznie sąd odmówił dania wiary zeznaniom świadka H. K. złożonym przed sądem albowiem wersja przedstawiona przez świadka w świetle wcześniejszych jego zeznań, zeznań pokrzywdzonego, świadków M. Ż., M. K. (2), I. G. oraz opinii biegłego psychologa A. S. nie zasługiwała na danie jej wiary.

- udział oskarżonego Ł.G. i jego rola jako współsprawcy w zaistniałym zdarzeniu w świetle w/w dowodów jest bezsporna;

3.4.

Obrońca oskarżonego Ł.G.

zasadny

Zarzut II dotyczący błędu w ustaleniach faktycznych

częściowo zasadny

niezasadny

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

- kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia o winie, bądź jej braku po stronie oskarżonego miała wnikliwa analiza zeznań pokrzywdzonego J. M. i H.

K. zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i sądowym;

- istotne znaczenie dla poczynienia ustaleń faktycznych miały również dowody z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, którzy wprawdzie nie znali przebiegu zdarzenia niemniej wskazywali na okoliczności poboczne, które łącznie składają się na obraz inkryminowanego zdarzenia- M. K. (1), M. D. (2), I. G., M. Ż., M. K. (2) oraz wydruków z rachunku bankowego;

- w świetle zgromadzonego i prawidłowo ocenionego materiału dowodowego bezspornym jest, że oskarżony Ł. G. (2) działając wspólnie i w porozumieniu z R. C. dopuścił się zarzucanego mu czynu. I tak:

1.w dniu zdarzenia w pasażu kolejowym dworca PKP w S. R. C. i Ł. G. oboje- podeszli do pokrzywdzonego i towarzyszącego mu H. K.;

2.R. C. uderzył pokrzywdzonego pięścią w głowę, a gdy ten zachwiał się i wykonał ruch jakby przykłęknął przystawił do szyi pokrzywdzonego nóż i wyciągnął z kieszeni jego koszuli 1500 zł;

3.Ł. G. stał obok pokrzywdzonego i R. C. i zasłaniał swoim ciałem zdarzenie przed rejestracją kamer, a po zaborze pieniędzy pokrzywdzonemu przyjął od R. C. wyciągnięte przez niego z kieszeni koszuli pieniądze.

(powyższe w oczywisty sposób wynika z prawidłowo ocenionych zeznań pokrzywdzonego, świadka H. K. z postępowania przygotowawczego i częściowo z wyjaśnień Ł. G. z

postępowania przygotowawczego-
zaprzeczał jedynie użyciu noża-
oraz częściowo z wyjaśnień R. C.,
który przyznał, że fakt pożyczania
pieniędzy od pokrzywdzonego w
dniu 29.08.2018 roku miał miejsce
ale bez użycia noża, a pośrednio
z wydruków z konta bankowego J.
M.).

-pokrzywdzony wraz z H. K. udali
się na I Komisariat Policji w
S. zgłaszając o dokonaniu zaboru
pieniędzy i użyciu noża;

(powyższe w oczywisty sposób
wynika z prawidłowo ocenionych
zeznań pokrzywdzonego, świadka
H. K. z postępowania
przygotowawczego i zeznań świadka
M. K. (2)).

4.w dniu 07 września 2018 roku
pokrzywdzony zauważył sprawcę
zdarzenia w osobie R. C. i o
tym fakcie bezzwłocznie informuje
funkcjonariuszy policji, dochodzi do
zatrzymania R. C.;

(powyższe w oczywisty sposób
wynika z prawidłowo ocenionych
zeznań pokrzywdzonego oraz zeznań
M. K. (1) i M. D. (2)).

- o tym, że oskarżeni działali
wspólnie i w porozumieniu
bezzwłocznie wynika z materiału
dowodowego, a w szczególności:

1.oskarżeni podeszli razem do
pokrzywdzonego,

2.podczas użycia przemocy wobec
pokrzywdzonego i posłużenia się
przez R. C. nożem, oskarżony Ł.G.
stał obok, nie przejawiał żadnego
zaskoczenia wobec zachowania R. C.
i akceptował je, nie protestował, i nie
próbował powstrzymać R. C.,,

3.zasłaniał swoim ciałem czynności
podejmowane wobec

<p>pokrzywdzonego aby nie zarejestrowała je kamera,</p> <p>4. po dokonanych zaborze pieniędzy oskarżeni podzielili się nimi- oskarżony Ł. G. nie odmówił ich przyjęcia- i oddalili się wspólnie z miejsca zdarzenia.</p>	
Wniosek	
o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie sprawy i przekazanie do ponownego rozpoznania względnie orzeczenie łagodniejszej kary pozbawienia wolności	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
wniosek niezasadny z przyczyn omówionych zarówno w punkcie 3.3 jak i w punkcie 3.4	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy

Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
<p>-sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że podwyższył orzeczone wobec oskarżonych kary pozbawienia wolności odpowiednio, co do oskarżonego R. C. do 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy, a co do oskarżonego Ł.G. do 4 (czterech) lat;</p> <p>- uchylił orzeczenia zawarte w punktach 2 i 3 zaskarżonego wyroku i w to miejsce na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonym na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie odpowiednio wobec oskarżonego R. C. od dnia 7 września 2018 r., godz. 12.00 do dnia 27 grudnia 2018 r., godz. 12.00 oraz od dnia 24 stycznia 2019 r., godz. 12.00 do dnia 12 grudnia 2019 r., a wobec oskarżonego Ł.G. od dnia 7 października 2018 r., godz. 8.30 do dnia 12 grudnia 2019 r.;</p>	
Zwiążle o powodach zmiany	
<p>Wyrok został zmieniony w uwzględnieniu apelacji prokuratora</p> <p>.</p> <p>-sąd odwoławczy nie podzielił stanowiska sądu I instancji w kwestii ukształtowania wymiaru kar w stosunku do oskarżonego R. C. i Ł. G., uznając kary orzeczone za rażąco niskie;</p> <p>- sąd odwoławczy uznał że za zaostreniem orzeczonych w stosunku do oskarżonych kar pozbawienia wolności przemawia:</p> <p>1.wysoki stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonym czynu przejawiający się w lekceważącym podejściu do norm prawnych i społecznych, co doprowadziło do zaatakowania człowieka w miejscu publicznym, uczęszczanym przez wiele osób,</p> <p>2.dokonanie kradzieży kwoty 1500 złotych, która dla osoby ubogiej jawi się obiektywnie jako duża kwota</p>	

pozbawiając ją tym samym środków do życia, czy też znacząco uszczuplając jej budżet,

3.atak na człowieka, który w żaden sposób nie spowodował oskarżonych do takiego zachowania,

4. przewaga jaką mieli oskarżeni nad pokrzywdzonym z racji wieku, budowy ciała oraz wspólnego działania, co nie przeszkodziło im w stosowaniu wobec niego agresji w postaci uderzenia w głowę,

5.wielokrotna karalność oskarżonych świadcząca o dużej demoralizacji i braku poszanowania norm społecznych i etycznych.

-podsumowując kwestię orzeczonego przez sąd odwoławczy wymiaru kary podkreślić należy, że oskarżeni posiadali pełną możliwość postępowania zgodnego z przyjętym prawem, a pomimo tego, z niskich pobudek postąpili w sposób sprzeczny z normami prawnymi.

Zdaniem sądu odwoławczego tak ukształtowane kary we właściwy sposób uwzględniają stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonym czynu zabronionego, przejawiający się w charakterze naruszonych dóbr prawnych, w sposobie i okolicznościach ich działania, pobudkach zachowania oraz stopniu winy, jak również w ich warunkach i właściwościach osobistych oraz dotychczasowej karalności.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięzłe o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6	-sąd zwolnił oskarżonych R. C. i Ł. G. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

7. PODPIS
SSA Karina Maksym SSA Mirosław Ziaja SSA Małgorzata Niementowska

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego R. C.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	1		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia	
---------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonegoŁ.G.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	1		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana